

Ustawa

z dnia .....

o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15gg:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, który na dzień 30 września 2020 r. prowadził działalność gospodarczą i którego przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w jednym z trzech miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku był niższy w następstwie wystąpienia COVID-19 co najmniej o 30% w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników w rozumieniu art. 15g ust. 4.”,

---

¹ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju, ustawę z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19.

² Zmiany tekstu jednolitego ustawy ogłoszone zostały w Dz. U. z 2020 r. poz. 2112, 2123, 2157, 2255.

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Dofinansowanie jest udzielane na podstawie umowy o świadczenia na rzecz ochrony miejsc pracy i przysługuje przez łączny okres 6 miesięcy kalendarzowych, przypadających od miesiąca złożenia wniosku.”,

c) ust. 26 otrzymuje brzmienie:

„26. Wnioski o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy mogą być składane do dnia 30 czerwca 2021 r.”;

2) w art. 15zr ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r., z zastrzeżeniem ust. 2 i 4.”;

3) w art. 15zs¹:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1, prowadzącej, na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, pozarolniczą działalność gospodarczą, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua, przysługuje prawo do dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, był niższy co najmniej o 30% w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019 r., a w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej po 30 listopada 2019 r. prawo do dodatkowego świadczenia postojowego przysługuje jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 30% w stosunku do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w okresie od 1 grudnia 2019 r. do września 2020 r.”.

b) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Dodatkowe świadczenie postojowe przysługuje w okresie od 1 października 2020 r. do 31 marca 2021 r.”.

4) uchyla się art. 15zs² ;

5) art. 15zs³ otrzymuje brzmienie:

„Art. 15zs³. 1. Osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 2, nie posiadającej innego tytułu do ubezpieczeń społecznych, przysługuje prawo do dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z umowy cywilnoprawnej zawartej do dnia wejścia w życie ustawy, uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o to dodatkowe świadczenie postojowe, nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

2. Ustalenie prawa do dodatkowego świadczenia postojowego następuje na wniosek osoby wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia albo inną umowę o świadczenie usług albo umowę o dzieło, zawierający dane, o których mowa w art. 15zs ust. 3 pkt 1 lit. a, b i d, pkt 2, 5 i 6, oświadczenie o zawarciu umowy cywilnoprawnej do dnia wejścia w życie ustawy, której przedmiot związany jest z tytułami działalności określonymi w ust. 1 wraz ze wskazaniem czy jest to umowa zlecenia czy o dzieło, oświadczenie potwierdzające, że jej przychód z umowy cywilnoprawnej w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku był niższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego oraz oświadczenie o nieposiadaniu innego tytułu do ubezpieczeń społecznych.

4. Dodatkowe świadczenie postojowe oraz koszty obsługi wypłaty tego świadczenia są finansowane z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

5. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 4, wynoszą 0,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę dodatkowego świadczenia postojowego.

6. Do ustalenia wysokości dodatkowego świadczenia postojowego, stosuje się art. 15zr ust. 1, 2 i 4.

7. Do dodatkowego świadczenia postojowego, stosuje się art. 15zs ust. 6 i 7, w art. 15zs¹ ust. 7, art. 15zu, art. 15zv, art. 15zx, art. 15zy, art. 15zz i art. 15zza.

8. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przyznać ponowną wypłatę dodatkowego świadczenia postojowego, o którym mowa w ust. 1, dla osób, które otrzymały to świadczenie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.”;

6) w art. 15zze⁴ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19 starosta może, na podstawie umowy, udzielić ze środków Funduszu Pracy jednorazowo dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy, o których mowa odpowiednio w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, którzy na dzień 30 września 2020 r. prowadzili działalność gospodarczą i których przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 30% w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w październiku albo listopadzie 2019 r., a w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej po 30 listopada 2019 r. jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 30% w stosunku do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w okresie od 1 grudnia 2019 r. do września 2020 r.”;

7) po art. 31fc dodaje się art. 31fd w brzmieniu

„Art. 31fd. 1. Przedsiębiorca, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców w związku z ogłoszonym stanem epidemii spowodowanym rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, może skorzystać z zawieszenia do dnia 31 marca 2021 r. obowiązku spłaty:

- 1) rat kredytów zaciągniętych w związku z działalnością przedsiębiorstwa;
- 2) rat wynagrodzenia przysługującego finansującemu, w rozumieniu przepisu art. 709¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywiny (Dz. U. z 2019 r. 1145 i 1495) w związku z zawartą umową leasingu.

2. Zawieszenie rat, o których mowa w ust. 1 następuje po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia kredytodawcy lub finansującemu.

3. Okres spłaty kredytu lub umowy, o której mowa w ust 1 pkt 2 przedłuża się odpowiednio o okres zawieszenia obowiązku spłaty.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie stosuje się art. 70913 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny.

5. Program naprawy gospodarki podmiotu, o którym mowa w art. 70 ust 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii i w terminie 3 miesięcy od ich ustania może być przygotowany w wersji uproszczonej, obejmującej prognozę płynności finansowej, z zastrzeżeniem konieczności przygotowania pełnego programu po upływie 9 miesięcy od ustania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.”.

8) w art. 31zo:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Na wniosek płatnika składek, zwalnia się z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek do dnia 30 czerwca 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w pierwszym miesiącu kalendarzowym, za który składany jest wniosek o zwolnienie z opłacania tych składek był niższy co najmniej o 30% w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019 r., a w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej po dniu 30 listopada 2019 r. przychód z tej działalności był niższy, co najmniej o 30% w stosunku do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w okresie od 1 grudnia 2019 r. do września 2020 r.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Na wniosek płatnika składek, zwalnia się z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 marca 2021 r., wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za te miesiące, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek do dnia 30 czerwca 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w październiku, listopadzie, grudniu 2020 r. i styczniu, lutym i marcu 2021 r. był niższy co najmniej o 30% w stosunku do przychodu uzyskanego analogicznie w październiku, w listopadzie, w grudniu 2019 r., styczniu i lutym 2020 r. a w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej po dniu 30 listopada 2019 r. przychód z tej działalności był niższy, co najmniej o 30% w stosunku do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w okresie od 1 grudnia 2019 r. do 30 września 2020 r.”,

c) uchyla się ust. 11;

9) w art. 31zp:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) do dnia 30 kwietnia 2021 r. – w przypadku składek, o których mowa w art. 31zo ust. 10, należnych za okres od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 marca 2021 r.”,

b) ust. 2 pkt 2d otrzymuje brzmienie:

„2d) oświadczenie płatnika składek, potwierdzające, spadek przychodów, o którym mowa w art. 31zo ust. 10,”

10) w art. 31 zq:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za marzec, kwiecień i maj 2020 r., a w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 8 – za lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., a w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 10 – za październik, listopad, grudzień 2020 r. oraz za styczeń, luty, marzec 2021 r., płatnik składek jest obowiązany przesyłać deklaracje rozliczeniowe lub imienne

raporty miesięczne na zasadach i w terminach określonych w przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, chyba że zgodnie z tymi przepisami zwolniony jest z obowiązku ich składania.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Warunkiem zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, jest przesłanie deklaracji rozliczeniowych lub imiennych raportów miesięcznych należnych za marzec, kwiecień i maj 2020 r. nie później niż do dnia 30 czerwca 2020 r. w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 8, należnych za lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. – do dnia 31 października 2020 r., a w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 10, należnych za październik, listopad, grudzień 2020 r. oraz za styczeń, luty, marzec 2021 r. – do dnia 30 kwietnia 2021 r., chyba że płatnik składek zwolniony jest z obowiązku ich składania.”;

11) w art. 31zu w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy zostanie stwierdzone, że rozbieżności, o których mowa w ust. 2, są wynikiem wprowadzenia w błąd Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, płatnik składek jest obowiązany do opłacenia należności z tytułu składek, o których mowa w art. 31zo, za marzec, kwiecień i maj 2020 r., w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 8 – za lipiec, sierpień i wrzesień 2020 r., a w przypadku, o którym mowa w art. 31zo ust. 10 – za październik, listopad, grudzień 2020 r. oraz za styczeń, luty, marzec 2021 r., wraz z odsetkami za zwłokę, w terminie 30 dni od otrzymania decyzji o obowiązku opłacenia tych składek, wraz z odsetkami za zwłokę.”;

Art. 2. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz.106, z późn. zm.) art. 41 ust. 12f otrzymuje brzmienie:

„12f. Stawkę podatku, o której mowa w ust. 2a, stosuje się do dostawy towarów i świadczenia usług klasyfikowanych według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w grupowaniu usługi związane z wyżywieniem (PKWiU 56), z wyłączeniem sprzedaży w zakresie:

- 1) napojów innych niż wymienione w załączniku nr 3 lub załączniku nr 10 do ustawy lub w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie, w tym ich przygotowania i podania;
- 2) towarów nieprzetworzonych przez podatnika, innych niż wymienione w załączniku nr 3 lub załączniku nr 10 do ustawy lub w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju (Dz. U. 2020 r. poz. 2011) w art. 21a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Program rządowy określa w szczególności:

- 1) warunki i okres udzielania przedsiębiorcom wsparcia finansowego, o którym mowa w ust. 1, z uwzględnieniem, że:
  - a) udzielone przedsiębiorcom wsparcie finansowe jest bezzwrotne pod warunkiem prowadzenia działalności gospodarczej w ciągu 12 miesięcy od otrzymania wsparcia finansowego oraz utrzymania w ciągu 12 miesięcy od otrzymania wsparcia średniego zatrudnienia w stosunku do roku poprzedzającego,
  - b) nastąpi dofinansowanie kosztów stałych przedsiębiorców, w wysokości 70% straty brutto przy spadku przychodów, o co najmniej 30%;
- 2) sposób przygotowania i elementy rocznych planów udzielania tego finansowania oraz sprawozdawczości z ich realizacji.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. poz. 1086 i 1423) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art.5. Umowy kredytu z dopłatą mogą być zawierane do dnia 31 marca 2021 r.”.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Uzasadnienie

Pandemia COVID – 19 od marca br. w wysoce negatywny sposób oddziałuje na rentowność polskiej gospodarki. Na skutek rosnącej liczby zakażeń wirusem SARS-CoV-2 oraz obowiązujących obostrzeń mających na celu ograniczenie rozwoju pandemii setki tysięcy polskich przedsiębiorstw boryka się z szeregiem problemów, w szczególności: spadkiem przychodów, oraz dochodów, redukcją etatów, a także bankrutem. W listopadzie br. odnotowano wzrost o 75 % liczby upadłości wśród przedsiębiorstw w porównaniu do zeszłego roku. Druga fala epidemii uderzyła w momencie, w którym przedsiębiorcy próbowali utrzymać się na rynku, wciąż odczuwając głębokie straty wynikające z pierwszej fali zakażeń. Rządowe ograniczenia działalności wprowadzone na jesieni pozbawiły pracodawców oraz pracowników wielu branż ostatniej szansy na poprawę i ustabilizowanie sytuacji finansowej. Szczególnie dotyczy to branż: gastronomicznej, turystycznej, hotelowej, transportowej, kulturalnej, fitness, sportowej, eventów, beauty oraz wielu innych. Wiele przedsiębiorstw ucierpi również na planowanym przez rząd skróceniu ferii zimowych, podczas których to te branże miały nadzieje na odrobienie strat, choćby w minimalnym stopniu. Dotychczasowa pomoc rządowa jest niewystarczająca, w dodatku wprowadzana za późno i chaotycznie, a w związku z tym wielu przedsiębiorców w oczekiwaniu na kolejne „tarcze” żyje na skraju bankructwa i w niepewności jutra. Niektóre rodzaje działalności mimo tego, iż również zostały dotknięte kryzysem są pominięte w planach pomocy rządowej. Powyższa ustawa ma za zadanie objąć szeroką, określoną w jasno sprecyzowanych ramach czasowych pomocą wszystkie branże, które ucierpiały w kryzysie: zarówno te wymienione już powyżej jak i te poszczególne segmenty lub pojedyncze firmy, które mimo, że objęte kryzysem do tej pory nie były uwzględnione w dotychczasowych programach pomocowych. Proponowane w ustawie rozwiązania poprawią bieżącą płynność firm, pomogą regulować zobowiązania, umożliwią odraczenie spłat kredytów oraz leasingów, umożliwią zaciąganie kolejnych kredytów jak i zmniejszą zobowiązania firm wobec Państwa w tym ciężkim okresie. Proponowane kryterium spadku

przychodów nie wykluczy z pomocy żadnej firmy, która wydatnie odczuwa skutki kryzysu.

Zmiany proponowane w art. 1 pkt 1 projektu mają na celu przyznanie wszystkim przedsiębiorcom, bez względu na rodzaj prowadzonej działalności prawa do wystąpienia z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Warunkiem do uzyskania świadczenia będzie uzyskanie przychodu w jednym z trzech miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku, w którym był niższy przychód w następstwie wystąpienia COVID-19 co najmniej o 30% w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego.

Dofinansowanie w ww. zakresie udzielane powinno być przez okres 6 miesięcy kalendarzowych, przypadających miesiąc złożenia wniosku, a wnioski o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy mogą być składane do dnia 30 czerwca 2021 r.

Zgodnie z uchwaloną przez Sejm ustawą z dnia 9 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw³, świadczenie na rzecz ochrony miejsc pracy udzielane jest przez okres 3 miesięcy, wskazanym ze względu na rodzaj prowadzonej działalności (PKD) przedsiębiorcom.

Zmiany projektowane w art. 1 pkt 2 – 4 mają na celu wydłużenie okresu, w którym przysługiwać będzie świadczenie postojowe lub dodatkowe świadczenie postojowe. Dodatkowe świadczenie postojowe przysługuje powinno w okresie od 1 października 2020 r. do 31 marca 2021 r. oraz prawo do jego przyznania powinno przysługiwać wszystkim tym prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą, którzy odnotowali spadek przychodu bez względu a rodzaj prowadzonej działalności. Projekt zakłada, że:

---

³ Dz. U. poz.2255

- osobie, o której mowa w art. 15z4 ust. 1 pkt 1, prowadzącej, na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, pozarolniczą działalność gospodarczą, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua ustawy z dnia 2 marca 2002 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, przysługuje prawo do dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 30% w stosunku do przychodu uzyskanego w tym samym miesiącu kalendarzowym w 2019 r.
- świadczenie postojowe przysługiwać będzie także w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej po 30 listopada 2019 r. gdy przychód z tej działalności uzyskany w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 30% w stosunku do średniomiesięcznego przychodu osiągniętego w okresie od 1 grudnia 2019 r. do września 2020 r.

W art. 1 w pkt 5 projektowana jest zmiana art. 15zs³, zgodnie z którą osobie wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło, nie posiadającej innego tytułu do ubezpieczeń społecznych, przysługuje prawo do dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z umowy cywilnoprawnej zawartej do dnia wejścia w życie ustawy, uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o to dodatkowe świadczenie postojowe, nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

Ww. osobom świadczenie postojowe przyznane powinno zostać na okres od 1 października 2020 r. do 31 marca 2021 r.

W art. 1 pkt 6 projektu proponowana jest zmiana art. 15zze⁴ (ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem,

przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 9 grudnia 2020 r.) mająca na celu umożliwienie ubiegania się o przyznanie dotacji na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej przez wszystkich mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców. Którzy odnotowali spadek przychodów, bez względu na rodzaj prowadzonej działalności.

W opinii projektodawców zasadne jest umożliwienie przedsiębiorcom zawieszenia do dnia 31 marca 2021 r. obowiązku spłaty rat kredytów zaciągniętych w związku z działalnością przedsiębiorstwa lub rat leasingu (art. 1 pkt 7 projektu).

Zawieszenie ww. rat nastąpić powinno po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia kredytodawcy lub finansującemu. Okres spłaty zawieszono kredytu lub umowy leasingu uległby przedłużeniu odpowiednio o okres zawieszenia obowiązku spłaty.

W art. 1 pkt 8–11 proponuje się zmiany przepisów na podstawie, których przedsiębiorcy zostają zwolnieni z obowiązku opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych.

Zwolnienie z obowiązku opłacania ww. składek obowiązywać powinno za okresie od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 marca 2021 r.

Art. 2 projektu, zakłada zmianę ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zgodnie z którą obniżeniu z 8% do 5% ulegnie stawka podatku VAT na usługi związane z wyżywieniem

Projektowany przepis art. 3 ma na celu zmianę ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o systemie instytucji rozwoju. Zgodnie z art. 21a ww. ustawy Rada Ministrów, w związku ze skutkami COVID-19, może powierzyć Polskiemu Funduszowi Rozwoju realizację rządowego programu udzielania przedsiębiorcom wsparcia finansowego. W opinii projektodawców Rada Ministrów określając warunki i okres udzielania przedsiębiorcom wsparcia finansowego, musi przyjąć, że udzielone przedsiębiorcom wsparcie finansowe jest bezzwrotne pod warunkiem prowadzenia działalności gospodarczej w ciągu 12 miesięcy od otrzymania wsparcia finansowego oraz

utrzymania w ciągu 12 miesięcy od otrzymania wsparcia średniego zatrudnienia w stosunku do roku poprzedzającego, oraz, że dofinansowanie kosztów stałych przedsiębiorców, nastąpi w wysokości 70 % straty brutto przy spadku przychodów, o co najmniej 30%.

Przepis art. 4 zakłada zmianę ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. poz. 1086 i 1423) przedłużającą do dnia 31 marca 2021 r. termin, w którym mogą być zawierane umowy kredytu z dopłatą.

Wejście w życie ustawy będzie miało wpływ na budżet państwa. Skutki finansowe będą uzależnione od liczby beneficjentów ustawy i na obecnym etapie nie mogą zostać określone.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia aktu prawnego. Projektodawcy proponują, aby ustawa weszła w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia, jest to uzasadnione pilną potrzebą wdrożenia rozwiązań które przyczynią się do ograniczenia negatywnych skutków ograniczeń wprowadzonych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-Cov- 2.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.